

въ закѣтано отъ всѣкъ стрѣнж мѣсто, въ гроба, кое е равно съ: положихме го въ тъмнотѣ, какъ то и годихме го въ чърнѣ тѣ земѣ има значение въ тъмнѣ тѣ земѣ; чърны дны казвѣтъ, кое е равно съ тъмны дны и друг. Да видиме и мнимаіа еленска рѣчь *σκότος*—тъмнота, отъ дѣ происходитъ: по нашему мнѣнію, тіа е съставена етъ прѣдлога съ и отъ рѣчь тѣ котъ—кѣтъ, съ—котъ или сѣкѣтъ, не е друго нѣшто освѣнь тъмнота, сѣкѣтано, закрыто отъ всѣкадѣ, дѣ свѣтлостъ не можи да проникни, а и това е исто то значение на рѣчь тѣ *σκότος*—тъмнота. Гръци тѣ въ говоренѣ си іазыкѣ казвѣтъ *σκοτώνω*—убивамъ, а то е исто съ вышеразіаснено то наше сѣкѣтванѣ.

Единъ грѣцкы филологъ въ съчинение то си: *Διατριβή ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἐνεστώσης κοινῆς ἡμῶν γλώσσης, τοῦ Γ. Κ. (ἐν Μόσχᾳ ἐν τῷ τῆς Κοινότητος τυπογραφείῳ 1808)*, говори слѣдныя врьху рѣчь тѣ *σκοτόνω*:

—*Σκοτόνω παρενθέσει τοῦ ν ἀντὶ τοῦ σκοτόω κυρία σημασία τοῦ, σκοτόω, ἐστὶ ἐπάγειν τινὶ σκότος, ἢ τύφλωσιν, ἢ σκοτοδινίασιν ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ.*

„ἐγὼ σκοιώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα“ ἀντὶ τοῦ σκοτίσω καὶ σκοτόμαι, ἀντὶ τοῦ σκότους καὶ Ἰλλιγγος πληροῦμαι, ὡς καὶ παρὰ τοῖς ἐβδομηκόντα (κριτῶν κεφ. δ') „καὶ αὐτὸς ἐξεστώς ἐσκοτόθη, καὶ ἀπέθανεν“ ἤγουν ἐσκοτώθη πρῶτον ὁ Σισάρας ὑπὸ τῆς καιρίου πληγῆς, τοῦτέστιν ἐσκοτοδινίασε, καὶ ἔπειτα ἀπέθανε· καὶ Πλάτων ἔφη „ἐσκοτώθη καὶ Ἰλλιγγίασα.“

Ἡ δὲ συνήθεια τὰ νῦν ἐκλαμβάνει τὸ σκοτόνω, ἀντὶ τοῦ θανάτῳ καὶ τοῦτο γεμὴν Ὀμηρικῆς δοκεῖ χρήσεως λείψανον, κατὰ τὸ „σκότος ὅσσο κάλυψεν“ ἀντὶ θάνατος· διετήρησεν ὁμοίως τὴν κυρίαν σημασίαν τοῦ, σκοτόω, ἐν τῇ χυδαϊκῇ λέξει, *σκοτοῦρα*, οἶον, μοῦρθε *σκοτοῦρα* μεγάλη στο κεφάλι, ἀντὶ *σκοτοδινίασις*.

Тыя сичкы потвърдѣвѣтъ наши тѣ разіасненія што выше направихме, чи *κτάω* е наше то кѣтаѣ, а *σκότος* наше то съ котъ, сѣкѣтъ въ значение то што имѣтъ въ нашѣ іазыкѣ; а не-ктаръ е чиста наша българска рѣчь.

Сега кату видѣхме отрицательны тѣ чѣстицы въ самскрътъ іазыкѣ, какъ то и въ грѣцкы, нека видиме и въ нашѣ българскы іазыкѣ *α* отрицательно, какъ е съхранено, зашто други тѣ сѣж познати, и тогава да додиме до разіаснение то имѣ.

Български рѣчи съставени съ α отрицательно.

Ας или *ιας*, личное мѣстоймяние първаго лица съставено е отъ *α* или *ια* отрицательно, и отъ показательное мѣстоймяние чѣстица *ς*, (кога ся находи въ чърковный ни іазыкѣ и въ говорены и отъ коѣ ся е образовало *сѣй* и послѣ *сей*) и значи: не-сѣй—не-той-зи или онзи, нѣ мога та особа, отдѣлна, отрѣчена отъ всѣко друго.

Α-σῆς или *ιασῆς* (съставено отъ *α* отрицательно, и отъ *σῆς*, сѣнка) не-за-сѣненѣ, свѣтъль; *ιασῆς* *σῆς*, казваме, кога то сѣнце то не е засѣнено, покрыто отъ сѣнкѣ тѣ на облацы тѣ, какъ то и засѣненение сѣнца или мѣсеца, казваме, кога то ся покрыти.

Α-λοα или *ιαλοα* крава, и іаловина за іагнетата, кои ся іоште